

Submission 8

Metamodern engagement. Vijf tendensen in de Nederlandstalige millennialliteratuur

Alexa Stoicescu

Universiteit van Boekarest, Boekarest, Roemenië

In de hedendaagse Nederlandstalige literatuur is er in de afgelopen jaren sprake van een aantal ontwikkelingen. Zo is er gesproken over de nieuwe vrouwelijke auteur en het affect van de tot bloei gekomen roman van de millennialgeneratie. Deze teksten bevatten een nieuwe zoektocht naar identiteit en een houding die oscilleert tussen onthechting en verbinding.

De millennialliteratuur wordt gedefinieerd door een tegenstrijdige houding. Aan de ene kant getuigt ze van engagement met de buitenwereld, met kwesties zoals klimaat, ras en gender. De millennialgeneratie deinst niet terug voor grote thema's, de teksten zijn sterk verbonden met de problemen van de eenentwintigste eeuw. In mijn lezing stel ik een vijftal thematische ontwikkelingen voor van de afgelopen tien jaar. Ik definieer klimaatfictie, posthumanisme, intersectionaliteit, trauma en autofictie, en pas deze begrippen toe op enkele Nederlandstalige auteurs. Ik verwijst naar ecokritiek (Glotfelty & Harold) met als casus Lieke Marsman en Emy Koopman, naar het posthumane aspect (Rosi Braidotti) en queerness (Judith Butler) in het werk van Hanna Bervoets. Daarnaast bespreek ik het intersectionele karakter (Kimberlé Crenshaw) en racisme in het werk van Simone Atangana Bekono en Radna Fabias, en trauma (Cathy Caruth) en stijl in het snelgroeiende oeuvre van Marieke Lucas Rijneveld, en tot slot naar de autofictionele houding (Alison Gibbons) in het werk van bijvoorbeeld Alma Mathijssen en Bregje Hofstede.

Aan de andere kant hebben de personages uit deze nieuwe romans vaak moeite met zichzelf en de wereld, want het engagement brengt geen werkelijk soelaas; ze willen verdwijnen in hun betrokkenheid bij de grote thema's, wat een interessante spanning creëert. Deze dichotomie noem ik 'metamodern engagement' en hiervoor gebruik ik de koepelterm metamodernisme die Robin van den Akker, Alison Gibbons en Timotheus Vermeulen in hun boek *Metamodernism* (2017) hebben uitgewerkt: een oscillerende stroming tussen ironie en engagement.